

پهخشان

پیشینان ده گیزنه ود: که زن و میردیکی ههزار، دوو سی
مندالی سه روپتچکیان ههبوو، له شاروچکه یه کدا ده زیان و
به یه کوهه، له ژورنیک ده نووستن.

پیاوه که به روز له ده رووه کارو په یداکار نه بwoo،
ئیوارانیش به درد نگه ود به دهستی به تالو به مهد هوشی
هۆرتە هۆرتە ده هاتە ود، بويه زنه که یه بشەو له ناو نوین
ود ده ری ده ناو سفرماو برسی و بی تالیکی ده کرد...
شويکی ساردى زستان، ساوتى کچولله يان به ئاگادىت،
دېيىنی باوکى لەتەك نويىنە كانى له سەر زهويى پووت،
کورزەی کردووه خەوتۇوه، خەمى بىز دە خوات،
بە دللىزىيە و بانگى دە كات: باوه... باوه...! هەستە!
باوه كەش بە كزى و خەفتىبارىيە ود: ((لىم گەپىن بالە
غەريبي برم)

کە بە مندالى ئەم پەندەم دەبىست، كە نىنم دەھات،
وەك كچولله كە دلگىرو ھەست كولو جگەر بە كوان و سى
كواندار، كەلەخو كەللە كلىزرو دەرۈون كەولىكاو، كول مال و
كۆلەوارو كۆلەزان لە كىزلى، يەسەرگەردانى و شويىنلىرى سەر
چىيغ دەچۈوم... وامىدەزانى زنه كە دەپ دۆستدارو نادىروستو
نارەسەن و چەك بە دەستو ناچىزىيە... پیاوە كەش كالو
ھۆش كەم و كەم توانايە... بەلام نېستاكە لاي خۆم وابىت،
پېرو زىرو گەرىدەو سەراودەراو دىيۇم، لە بنە پالىھەش بە چاوى
خۆم دىومن، تىيان راماوم، شەزمۇون دارام، چاك چاك دەزانم،
ئەگەر ئەم جۆرە مىردانە، لەنیپە پەردەدا، نەوبۇرۇك دەستيان
لە مل بکەن، رايان مووسىن، بىانلىيىسىنە ود، رايان هەزىن...
ئەوان ناواي ناسازى بەنگى هەندەرانىيان نۆشىيە، ھۆشىپيون،
لە خۆيان و دەرۇبەرۇ سەرپىي و پىتگەي خۆيان دابراون.

لىم گەپىن
بالە غەلەپىي بەرم

سەدرە دين نورە دين